

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-657/13

**Verder LabTec GmbH & Co. KG
przeciwko
Finanzamt Hilden**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf)

Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 TFUE — Ograniczenia — Rozłożony w czasie pobór podatku dotyczącego niezrealizowanych zysków kapitałowych — Zapewnienie podziału kompetencji podatkowych pomiędzy państwami członkowskimi — Proporcjonalność

Streszczenie – Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 maja 2015 r.

1. *Pytania prejudycjalne — Dopuszczalność — Granice — Pytania hipotetyczne*

(art. 267 TFUE)

2. *Swoboda przedsiębiorczości — Postanowienia traktatu — Zakres stosowania*

(art. 49 TFUE)

3. *Swoboda przedsiębiorczości — Ograniczenia — Przepisy podatkowe — Przeniesienie aktywów spółki znajdującej się na terytorium danego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego — Przepisy krajowe przewidujące ujawnienie związanych z tymi składnikami majątkowymi niezrealizowanych zysków kapitałowych i rozłożony w czasie na dziesięć lat pobór podatku związanego z nimi — Niedopuszczalność — Względy uzasadniające — Zapewnienie podziału kompetencji podatkowych pomiędzy państwami członkowskimi — Przesłanka — Proporcjonalność*

(art. 49 TFUE)

1. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 29, 30)

2. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 32–35)

3. Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu podatkowemu państwa członkowskiego, które w wypadku przeniesienia składników majątkowych spółki mającej siedzibę na terytorium tego państwa członkowskiego do stałego zakładu tej spółki położonego na terytorium innego państwa członkowskiego przewiduje ujawnienie związanych z tymi

składnikami majątkowymi zysków kapitałowych, które powstały na terytorium pierwszego państwa członkowskiego, opodatkowanie tych zysków i pobór związanego z nimi podatku rozłożony w czasie na dziesięć lat.

Istotnie takie przepisy stanowią ograniczenie swobodzie przedsiębiorczości w rozumieniu art. 49 TFUE, w zakresie w jakim ujawnienie owych zysków kapitałowych i ich opodatkowanie nie miałyby miejsca gdy podobne przeniesienie jest dokonywane w obrębie terytorium krajowego, gdyż owe niezrealizowane zyski kapitałowe zostają opodatkowane dopiero wówczas, gdy zostaną one rzeczywiście zrealizowane.

Jednakże takie ograniczenie może być obiektywnie uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego uznanymi w prawie Unii. W istocie omawiane uregulowanie podatkowe jest odpowiednie do zagwarantowania zachowania rozdziału kompetencji podatkowych między danymi państwami członkowskimi, ponieważ dotyczy ono sytuacji, w której ma miejsce przeniesienie składników majątkowych do stałego zakładu położonego na terytorium państwa członkowskiego innego niż dane państwo członkowskie, przy czym dochody tego zakładu są zwolnione z opodatkowania w tym drugim państwie członkowskim.

Tak więc ujawnienie związanych z tymi składnikami majątkowymi niezrealizowanych zysków kapitałowych, powstałych przed owym przeniesieniem w ramach kompetencji podatkowych danego państwa członkowskiego, jak również opodatkowanie tych zysków ma na celu zagwarantowanie opodatkowania tych nierealizowanych zysków kapitałowych powstałych w ramach kompetencji podatkowych tego państwa członkowskiego. Opodatkowanie związanych z owymi składnikami majątkowymi dochodów powstałych po takim przeniesieniu należy do państwa członkowskiego, na terytorium którego położony jest ów stały zakład.

Rozłożenie w czasie na dziesięć lat poboru kwoty podatku dotyczącego niezrealizowanych zysków kapitałowych, zamiast natychmiastowego poboru może stanowić środek proporcjonalny do realizacji celu zachowania rozdziału kompetencji podatkowych między państwami członkowskimi.

(por. pkt 37, 39, 40, 46, 47, 51–53; sentencja)